

[Edvard Sørensen.]

fremfor at oppebære Understøttelse, men at det dog stadig er af Interesse for dem at finde Beskæftigelse ved andet Arbejde“.

Hvad angaar Satserne for den Del af Udgifterne, som er Genstand for Refusion, foreslaas, at de skal andrage pr. Arbejdsdag paa mindst 6 Timer: for København, Frederiksberg og Gentofte for Forsørgere 3 Kr. og for Ikke-Forsørgere 2 Kr., for Købstæder, Marstal samt Flækker og bymæssige Bebyggelser paa Landet med over 1500 Indbyggere for Forsørgere 3 Kr. og for Ikke-Forsørgere 1 Kr. 75 Øre og for det øvrige Land for Forsørgere 2 Kr. 25 Øre og for Ikke-Forsørgere 1 Kr. 50 Øre for hver beskæftiget Arbejder. Jeg vil mene, at Sognekommuner og Landkommuner med bymæssig Bebyggelse her bør stilles lige, altsaa med samme Satser; om Sognekommunerne skal løftes en Smule højere op og de bymæssig bebyggede Kommuner noget længere ned eller de bymæssig bebyggede Kommuner skal ned paa Sognekommunernes Satser, kan vi tale nærmere om i Udvalget.

I Stk. 4, 2det Punktum, staar der, at det Beløb, der herefter er Genstand for Refusion, normalt ikke kan overskride 50 pCt. af Lønnen for Forsørgere og 35 pCt. for Ikke-Forsørgere, for saa vidt angaar de to førstnævnte Kommunegrupper og henholdsvis 40 pCt. og 25 pCt. for det øvrige Land. Denne Bestemmelse bør udgaa. Den vil let føre til, at man presser Lønnen højere op for at faa fuld Refusion, end man ellers vilde gøre, og jeg forstaar heller ikke Motiveringen for, at Landkommunerne ifølge disse Procentsatser skal have mindre Refusion end de øvrige Kommuner.

I § 2, Stk. 1, bestemmes det, at der i hver Amtsradsreds skal nedsættes et Nævn paa 3 Medlemmer: For det første Amtmanden, dernæst et Medlem, som vælges af den danske Købstadforening, og endelig et Medlem, der skal være Medlem af Kommunalbestyrelsen i en af de i Amtsradsredsen beliggende Landkommuner. Dette Medlem skal vælges af Amtsradet. Det synes mig at være en mærkelig Maade at vælge dette Nævn paa. Det ene Medlem vælges af en kommunal Organisation, nemlig Købstadforeningen, det andet af Amtsradet; Ministeren har ganske set bort fra, at der ogsaa for Landkommuner er en Organisation, men maaske Købstadforeningen staar Socialministerens Hjerte nærmere. Jeg maa sige, det forbavser mig en Del, hvis det er saaledes, da det er i Sogneraadsforeningernes Tjeneste, Socialministeren har faaet Lov

til at udfolde sig, ganske vist før han blev Minister. Vilde det nu ikke være naturligare, om det foresloges, at Købstadforeningen skulde vælge det ene Medlem, og at det blev Sogneraadsforeningen i Amtet, der valgte det andet Medlem, eller det, hvad der egentlig tiltaler mig mere, blev saadan, at Købstadforeningen indstillede 3, Sogneraadsforeningerne 3, og Amtsradet blandt disse foretog Udnævnelsen af de 2 Medlemmer, der skal vælges?

I § 2, Stk. 1, staar der, at Socialministeren skal træffe nærmere Bestemmelse med Hensyn til de foran omhandlede Nævns Forretningsgang; jeg kunde ønske, at disse nærmere Bestemmelser blev truffet i Loven, saaledes at Fortolkninger var udelukket. Det er rart, naar en Lov er færdig, at der ikke bagefter skal komme alt for store Overraskelser ved Fortolkningskunst; vi har set adskillige Eksempler paa det i de senere Aar. I § 3, Stk. 1, staar der, at i Tilfælde af Uenighed inden for Nævnet kan et Medlem forlange Sagen forelagt for Socialministeren, der efter at have indhentet Erklæring fra Socialministeriets Arbejdsudvalg træffer Afgørelse i Sagen. Dette sidste ønsker jeg skal udgaa. Vi kan ikke ved en saadan Lov have, at hver Gang der er Uenighed mellem de tre Medlemmer, skal Sagen forelægges Socialministeren. Nævnet, der kender Forholdene paa Stedet, maa have den endelige Afgørelse i sin Haand, ellers vil hele Apparatet blive alt for tungt og ikke komme til at svare til Hensigten. Endvidere mener jeg, at Loven bør tidsbegrænses, og jeg vil mene, at det kunde være passende at begrænse den til 1. April 1936. Naar jeg har valgt denne Dato, er det, fordi vi saa kan følge Regnskabsaaret; det er altid uheldigt ikke mindst i kommunale Forhold at lade Love gaa ud eller træde i Kraft midt i et Regnskabsaar. Hvis der bliver en Lov ud af Lovforslaget, vil det vist ogsaa være rigtigt at se lidt paa det.

Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet omtalte Arbejder, der er ved at gaa i Gang i disse Dage. Jeg mener ogsaa, at det var rimeligt, om man i Udvalget saa lidt paa, om man ikke kunde række en hjælpende Haand til de Kommuner, der sidste Vinter satte en Del Arbejder i Gang og derved er kommet i større Vanskeligheder end de Kommuner, der ikke satte Arbejder i Gang.

Det er de vigtigste af de Ændringer, mit Parti ønsker gennemført, men jeg maa forbeholde mig Ret til ved Sagens videre Behandling at foreslaa yderligere Ændringer.